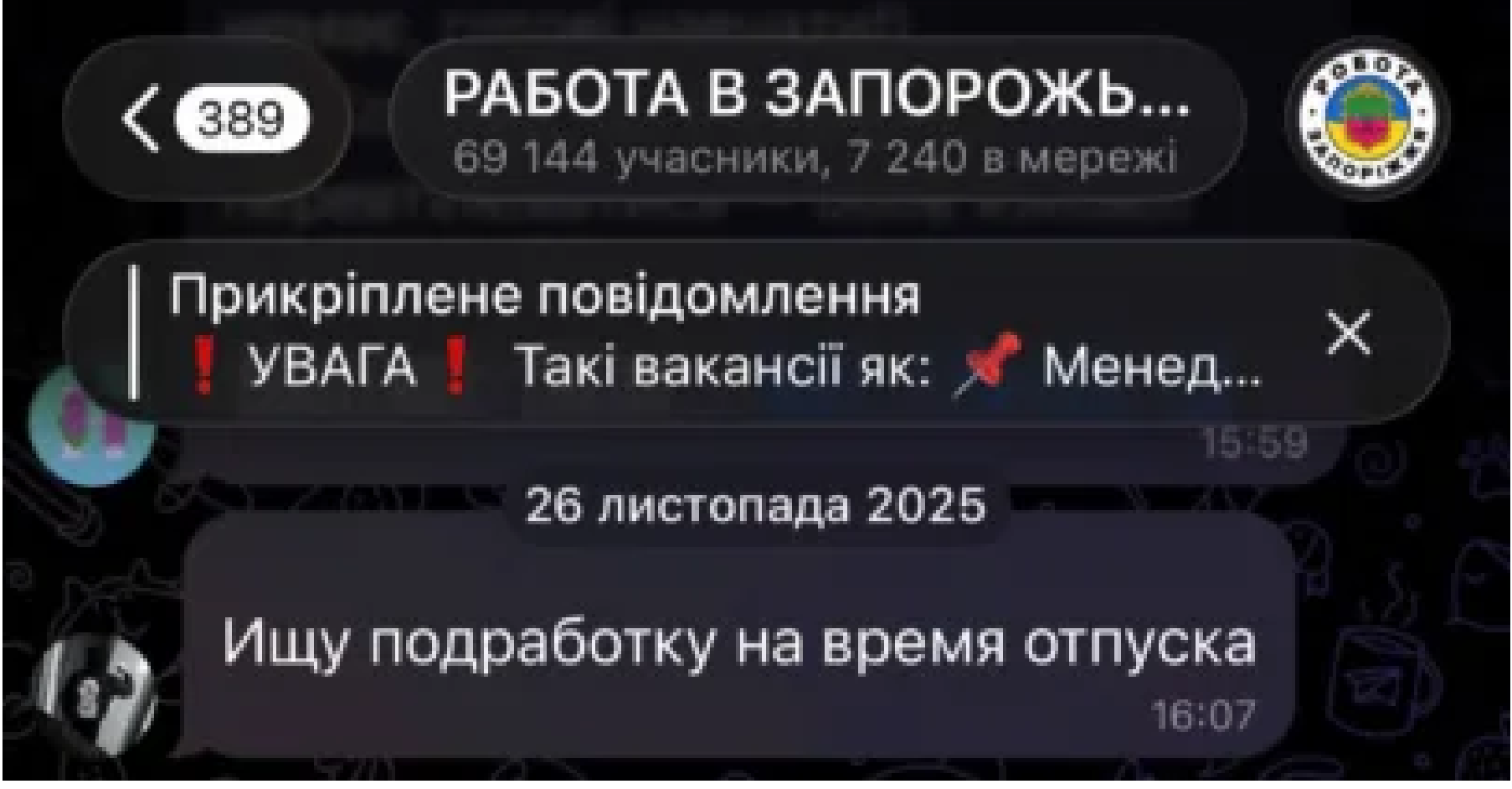

Вечір 17 січня, Запоріжжя. Український військовий приїхав на побачення до Ксюші, з якою познайомився у «Дайвінчику». Вони домовилися зустрітися біля її під'їзду, а потім піти в кафе.

За кілька годин до цього Ілля Доценко купив бойовий ніж і попрямував за тією ж адресою. Побачення не відбулося. Але не вдалося і вбивство.

«Слідство.Інфо» розповідає історію цього злочину та вербування для нього.

Наприкінці листопада 2025-го 20-річний Ілля Доценко написав в одній із запорізьких Telegram-груп, що шукає підробток на час відпустки. Хоч він і говорив про відпустку, та насправді офіційно та постійно ніде не працював. На повідомлення відгукнувся незнайомець із пропозицією підпалити будь-яку автівку військового за 20 000 гривень.

Ілля погодився. Вже 28 листопада йому надіслали 500 гривень — частинами і з різних рахунків. За ці гроші хлопець купив пальне, скотч і рукавички.

Ввечері Ілля пішов шукати ціль для підпалу. На лобовому склі Ford Focus він помітив наліпку — червоне коло, що позначає військову розвідку. Хлопець сфотографував авто та відправив «роботодавцю». Той погодив.

Близько першої ночі 30 листопада Ілля повернувся до автомобіля. Він облив пальним лобове скло, капот і переднє колесо, й підпалив машину. Сам момент підпалу зняв на відео і надіслав замовнику.

Але незнайомець не відразу повірив, що Ілля справді виконав завдання. Вранці він попросив хлопця повернутися до машини і показати її під час відеозвінка. Вже після цього на рахунок Іллі надійшли обіцяні 20 000 гривень.

«Це була дружня переписка»

Через кілька днів куратор написав знову. Цього разу із пропозицією підпалити тепловоз або електроваз.

Тож 5 грудня Ілля прийшов на територію вузлової сортувальної залізничної станції Запоріжжя-Півє та знайшов тепловоз ТЕМ-18. Він сфотографував його і надіслав замовнику. Той погодив і переказав 2 тисячі гривень на розхідні матеріали.

Ілля купив дві п'ятилітрові канистри, бензин, рукавиці та молоток. Того ж дня майже опівночі прийшов на станцію, але тепловоза там уже не було. Він почекав близько 40 хвилин і пішов додому. Про невдалу спробу повідомив «роботодавцю». Той був незадоволений і, за словами Іллі, почав його ображати.

«Це була дружня переписка: вони один одного називали "молодець", "красавчик". Звісно, коли Ілля не виконав завдання, то на нього, може, і прикричали», — розповів журналістці «Слідства.Інфо» прокурор у справі Сергій Нестеренко.

Потім на суді Ілля стверджував, що нібито не усвідомлював, що вчиняє підпал і які можуть бути наслідки. Також він повірив, що незнайомець — киянин, адже розумів суржик, хоч сам говорив лише російською без акценту.

Дванадцять ножових

Після невдалої спроби підпалу «роботодавець» запропонував Іллі вбити людину за \$5000. Спочатку хлопець відмовив: мовляв, не має часу. Але через кілька днів замовник надіслав йому фото українського військового. Куратор сказав, що цей чоловік — «барига», «кидає» людей на гроші та перебуває у СЗЧ. За нього Іллі запропонували \$7000. Цього разу він погодився. Прокурор Нестеренко каже, що спосіб вбивства Ілля мав обрати сам. Так само йому не написали ім'я жертви — лише адресу і час. Він мав би там бути о 5 годині вечора 17 січня. Того ж дня Ілля отримав 4 тисяч гривень і купив за них бойовий ніж, мобільний телефон і сім-картку.

У цей час невідомий Іллі військовий їхав на побачення до Ксюші. Вони почали переписуватися в «Дайвінчику» — Telegram-чаті для знайомств. Того ж дня діачина запропонувала зустрітися біля її будинку, а потім піти в кафе.

Близько 17:00 військовий уже був на місці. Ксюша попросила його підійти до під'їзду на розі будинку — нібито хотіла побачити його з вікна. Чоловік насторожився, бо вікон, які б виходили на той бік, не було. Проте все ж зробив, як попросила дівчина.

Він підійшов до освітленої частини двору, й раптом відчув гострий біль у спині — його вдарили ножем. Потім — так само ножем у груди. Це був Ілля Доценко. Між ним і військовим почалася боротьба.

Чоловік опирався, кричав і намагався відібрати ніж. Зрештою йому це вдалося. Доценко повернув собі ніж, проте військовий стягнув із нього балаклаву. Ілля злякався, що той побачив його обличчя і кинувся тікати. Ніж викинув дорогого, телефон загубив, але зателефонував куратору й і сказав, що виконав вбивство. Той вимагав докази: фотографію тіла.

Тож Ілля повернувся до під'їзду, де лишив військового, але там уже стояла швидка і зібрався натовп. Чоловік пішов у бік супермаркету, сховався від перехожих, зняв джинси, викинув їх в один смітник, а сумку — в інший. У змінному одязі пішов на зупинку громадського транспорту.

Наступного дня замовник знову вимагав докази вбивства. Ілля намагався знайти загублений телефон, але не зміг. Куратор почав звинувачувати його та погрожувати. Щоб «відновити довіру», незнайомець запропонував підпалити ще два-три військові автомобілі. Та зробити цього Ілля вже не встиг — вночі до нього прийшли правоохоронці.

По той бік екрану

Іллю помітили на камерах відеоспостереження, підтвердили переміщення за білінгом номерів. Правоохоронці вилучили телефон і дослідили переписки. Спілкування Іллі з «роботодавцем» тривало близько трьох місяців — з кінця листопада 2025-го до січня 2026 року. Завдяки цим повідомленням правоохоронці встановили зв'язок між замахом на військового та попередніми підпалами.

Але слідство не встановило, хто саме давав Іллі завдання та платив за них. Прокурор Сергій Нестеренко розповів, що незнайомець спілкувався з Іллею з кількох акаунтів, зареєстрованих на іноземні номери. Наразі достеменно не відомо, чи був замовник громадянином Росії або представником російських спецслужб. Матеріали щодо нього виділили в окреме кримінальне провадження.

Військовий, якого Ілля намагався вбити, вижив після 12 ножових ударів і свідчив проти нападника в суді. Ілля провину визнав, попросив вибачення і сказав, що шкодує про скоєне. Він вибачився також і перед потерпілим власником спаленого авто. Ілля також заявляв, що спочатку не усвідомлював можливих наслідків і погоджувався на завдання через гроші. Водночас він сам обрав спосіб вбивства, який вимагав прямого нападу та контакту з жертвою. Про те, чи проводили психіатричну експертизу, у вироку не йдеться, але зазначають, що Ілля не був на обліку в нарколога чи психіатра.

У липні Заводський районний суд Запоріжжя **визнав** Іллю винним в умисному пошкодженні чужого майна, готуванні диверсії та незаконному замаху на вбивство. Його **засудили** до 15 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

Читайте також

«Купи й відвези»: як російські спецслужби використовують українських дітей «втемку» для диверсій

Теги:

війна

воєнні злочини росії

кримінал

Поширити публікацію:

🌐

✉️

✕

📶

📄

РЕКОМЕНДОВАНІ МАТЕРІАЛИ

Усі рекомендовані

➤

Новина

Російський «Батя» і страти українських полонених: журналісти встановили командира 114-го полку

10 Вересня 2026, 18:00

Стаття

15-річну доньку військового з Краматорська завербували росіяни. Як їм це вдалося і кого за це покарають

10 Вересня 2026, 06:00

Новина

43 українських військових могли втратити біля 114-го полку РФ — Офіс Генпрокурора

9 Вересня 2026, 06:00

Стаття

Шеврон привів до 114-го полку. Як ми знайшли причетних до страти трьох українських військових у Новополі

8 Вересня 2026, 18:00

Новина

Начмед «Азову» з позивним «Кроха» загинув у російському полоні через переломи ребер і травму грудної клітки, — висновок експертів

27 Серпня 2026, 15:02

Відео

«За шаурму продавав побратимів у полоні»: азовця судять за співпрацю з росіянами

26 Серпня 2026, 18:00

Підтримати

➤

МАЙ СМІЛИВІСТЬ ЗНАТИ

Передрук та використання матеріалів, опублікованих на Sldstvo.info, можливі тільки за умови прямого гіперпосилання у першому чи другому абзаці. Майте на увазі, що контент, який публікує «Слідство.Інфо», переважно не призначений для дітей.

Електронна пошта: sldstvo.info@gmail.com
Номер телефону: +38 (050) 975-56-21

Поштова адреса: Україна, 04071, місто Київ, вул. Щекавицька, будинок 30/35, квартира 248
Ідентифікатор онлайн-медіа в Реєстрі: № R-40-03691

Утриму